

რედაქცია (ლია 9-2 და 5-7).

საგაზეთო მასალა უნდა იყოს დაწერილი გარკვეულად და ერთ გვერდზე. დაუბეჭდავ წერილებს რედაქცია არ ინახავს. მისამართი: ქუთაისი, თფილისის ქ., ფინხაძის სახლი. ფოსტის ადრესი: ქუთაისი ფოსტის ყუთი № 80.

კანტონა (ლია 9-2 და 5-7).

გაზეთის ფასი: ერთი თვით 50 მან. 3 თვით 130 მ. განცხადების ფასი: სტრიქონი პეტრისა პირველ გვერდზე 3 მ. უკანასკნელზე 2 მ. სამკლავიარო განცხადება: საშუალო ზომისა თითოჯერ 75 მ., 12 საათის შემდეგ 100 მ.

ქუთაისის საგზარქიო მმართველობის საბჭო

თანხმად სრულად საქართველოს საკათალიკოზო საბჭოს წინადადებისა, ამით აცხადებს, რომ აღნიშნულ საბჭოს კანცელარიაში (არქივების გორ.) ორშაბათს 22 ამა დეკემბერს გაიყიდება

შაჯიბრაბითი ვაჭრობით

მოწამეთის მონასტრის კუთვნილი სახლი, ქუთაისში (ფერძის ქუჩაზე). (3-3).

განცხადება.

ქუთაისის ხელზე მოსამსახურე და მზარეულთა პროფესიონალური კავშირის გამგეობისაგან.

ყველა იმ მოსამსახურეთა საყურადღებოთ, რომელნიც ეკუთვნიან ზემოხსენებულ კავშირს, ე. ი. მზარეულები, ორივე სქესისა, ოფიციალური, გორჩინები, ძიებები, მრეცხავი ქალები და ქურჭლების მრეცხავები. ყველამოსხენებულ პროფესიის მოსამსახურეებს მოუწოდებთ რათა გამოცხადდნენ დღეიდან ჩასაწერათ 15 დღის ვადაში მუშათა საბჭოში. ჩაწერა შეიძლება საღამოს 5 ს. 6 საათამდის და რომელიც ზემოხსენებული მოსამსახურეები. არ ჩაწერებიან ყოველ მიზეზს გარეშე იქნებიან აღგილიდან გაძევებული.

თავმჯდომარე ა. დოლიძე, მდივანი გ. ენებუა. (1-1).

რეკვიზიციები.

ფოთის ხეტყის მრეწველთა კავშირის თავმჯდომარე გიორგი საბანტარაშვილი და ფოთისავე საბირეო კომიტეტის თავმჯდომარე ონისიმე ევანია ატყობინებენ მთავრობის თავმჯდომარეს, რომ ზუგდიდის ერობას ჩამოურთმევა უნგიაძისათვის ხეტყის სახურხი ქარხანა ანაკლიაში.

იხვე დროს ქალაქთა კავშირს გადაუცია საექსპლოატაციოდ ლანჩხუთის, ჩიბათის, ქალადიდისა და ხეთის ტყეები უცხოელებისათვის, რომელთაც ტყის საქმის აოა იციან-რა და მით შეუჩერებია მუშაობა 13 სატყეო ქარხანაში, რომელნიც ფიჩორის, კონისა და ხობის წყლის ნაპირებზე მუშაობდნენ.

თავისი მხრით დამფუძნებელ კრების წევრი სპირიდონ კელიაც ამოწმებს ამ ცნობას და ატყობინებს დამატებით მთავრობის თავმჯდომარეს, რომ ზუგდიდის ერობას ჩამოურთმევა მაქსიმე ფიფისა და მისი ოცი ამხანაგისათვის შეიდასათას მანეთად ღირებული ორიათასი ძირა ხე და გაუუქმებია ამით მათი ქარხნები.

საკვირველია სწორეთ. ჯერ ერთი, ერობას კანონის დარღვევის უფლება არ აქვს.

მეორე: ქალაქის კავშირი უცხოელ ვაჭრებს ჩვენს ვაჭრებთან შედარებით

უპირატესობას რისთვის უნდა აღღვდეს?!

დალოცვილები: იძახიან, ბურჟუები გვძულსო. მაშ უცხოელი ბურჟუები რამ და შეაყვართ?!

შეკითხვა მომარაგების კომიტეტსა და სიბუნინს შორის დადებული ხელშეკრულების შესახებ მარადის სახსოვრად დარჩება საკანონმდებლო ისტორიაში.

სოციალ დემოკრატიულ ფრაქციის წევრები, ფინანსთა მინისტრი და მისი ამხანაგი ერთხმად ამტკიცებენ: ჩვენთვის სულ ერთია, ქართველი იქნება თუ რუსი: ვინც უკეთეს პირობას მოგვცემს, იმასთან დავსდებთ ხელშეკრულებასო.

მაგრამ აღექსანდრე ასათიანმა იქვე დაუმტკიცა, რომ მათ, პირიქით, უცხოელი ებრაელები უჩიენათ: თუმცა ქართველები პირობას იძლეოდნენ, მომარაგების კომიტეტმა მათ გვერდი აუარა და უცხოელებთან დასდვა მეტად საზიანო ხელშეკრულება.

დიად! თანდათან უფრო მკვრა, რომ ამოდ უციულობენ, ბურჟუები გვძულსო. პირიქით უცხოელ ბურჟუებთან მქადრო კავშირის მოტრფილვ არიან.

უბედურობა სწორეთ ამაშია: ... საც უცხოელი შეიძენს, ჩვენთვის დაკარგულია.

პირიქით, რასაც კი ქართველი შეიძენს, საქართველოშივე დარჩება და საქართველოს წარმოების გაზრდას შეუწყობს ხელს.

სამწუხაროდ ვაბატონებულ პარტიას ეროვნული კაპიტალის მნიშვნელობა ჯერ კიდევ ვერ შეუგნია!

და ვაი ჩვენი სამშობლოს ბრალი, თუ ამ პოლიტიკამ კიდევ დიდხანს ვასტანა!

გზათ უნდა ვიყო.

აგერ მეორე ზამთარია, რაც დენიკინი დაქსაქსულ რუსეთის გაერთიანების ცდაშია. მაგრამ ორივე ზამთარმა მას დამარცხება მოუტანა. სხვა და სხვა მიზეზი პირველი და მეორე ზამთრის მარცხებისა. დენიკინმა-ალექსევიდან უორგანიზაცია, ნახევრად მოუწყობელი და შიშველტიტველი სამხედრო ძალა ჩაიბარა. ეს ზამთრის პირას მოხდა, და ამიტომ გასაკვირიც არ არის, თუ რუსეთის ყინვებში შიშველმა ჯარმა მეფის ღენერალს სურვილები ვერ აუხსრულა. სამხედრო ძალასთან ალექსევიმა დენიკინს პარტიული ორგანიზაცია გადააბარა. ალექსევის პარტიული ორგანიზაცია ვაცილებით ზომიერი იყო, და ყაზახობის სულისკვეთებასთან ახლო, ვიდრე დენიკინის. პირველი ორგანიზაცია მილიუკოვ როძიანკოების „კომპანიისაგან“ შესდგებოდა, მათი პროგრამა და ტაქტიკა უმრავლესობის სულისკვეთებას აკმაყოფილებდა, და ანტი-ბოლშევიკურ ჯგუფებს ერთ დროში კვეშ აყენებდა. ალექსევის დროის განკარგულებებს ყველა ანტი-ბოლშევიკური პარტიების ორგანიზაციები ხელს აწერდნენ. ალექსევის დენიკინის შეცვლით საქმე არ წახდარა: დენიკინის პირველი საიკიდევ მეტი დემოკრატიული იყო ვიდრე ალექსევის. რომ გადასინჯოთ პირველი დეკლარაცია დენიკინისა, სადაც ის მუშებს, და მუშათა კავშირებს ეხება, სადაც ის აგრარულ საკითხებს არკვევს, პირწავარდნილი მენშევიკური დეკლარაციაა. ეს ალბათ ერთგვარი ნიღაბი იყო, და სწორეთ ამიტომ ზურგს მკრებდნენ მას კახაეები და საქართველოდან მენშევიკების დეპუტაციებიც ხშირით ჩადოდნენ. დონსა და ყუბანში.

თუ შარშან ზამთარში მარცხებოდა დენიკინი, იმიტომ რომ ახალი შექმნილი ორგანიზაცია ქონდა, და ჯარიც შიშველი ყავდა.

ამიტომაც იყო მისი პოლიტიკა პირველ ხანებში ზომიერი და ბევრის დამაკმაყოფილებელი.

გაზაფხულდა, ჯარი გაიზარდა, გათბა. მოკავშირეებმა აქტუური დახმარება აღმოუჩინეს იარაღით, ჯარით, თუ ტანთ-საცმელით. დენიკინმა წინსვლა გიგანტური ნაბიჯებით იწყო, და ორი კვირის განმავლობაში ცარიკინიდან ხარკოვამდე ააფრიალა სამფეროვანი დროშა. ამ ხნის განმავლობაში დენიკინი გადიდგულდა.

გამარჯვებულმა თავისი პოლიტიკური სახის გამოაშკარაება იწყო.

მილიუკოვ როძიანკოს შტაბში, პურიშკევიჩ-პანჩენკოს „კომპანიით“ შესცვალა.

დემოკრატიული დეკლარაციები უკანვე დაიბრუნა.

და მასში ყველამ მხოლოდ მონარქიის განსახიერება დაინახა. აქედან იწყება ფარული ბრძოლა ანტი-მონარქიული ძალებისა და დენიკინის შორის. ზომიერი წესწყობილების მომხრე ყუბანი აჯანყებებს უწყობდა, და ამიტომ იყო რომ სატეტო ქალაქთ დენიკინმა ეკატერინოდარის მაგიერ დონის დაბა თავანროვი აირჩია.

მეზობლებიც გაბედულათ დაირაზმენ დენიკინის წინააღმდეგ, და ამასობაში მეორე ზამთარმაკ მოუწია.

ებლანდელი დამარცხება კი სულ სხვა რისამე მთქმელია. დღეს თუ მარცხდება დენიკინის სარდლობა, მხოლოდ იმიტომ—რომ ყველასათვის ნათელი შეიქნა დენიკინის შავი კანი, მისი მონარქიული ზრახვები, და ყოველგვარ თავისუფლების სურვილების ჩაკელის მისწრაფებანი.

დღევანდელი დამარცხების გამოწვარება შინაური ძალებით მას არ შეუძლია. ევროპის სახელმწიფოებმა კი აქტუურ დახმარებაზე უარი განუცხადეს.

თუმც დღევანდელი ფრონტის მდგომარეობა უნუგეშო და გამოუსწორებელია დენიკინისთვის, მაგრამ სავსებით რეაქციის დასაპარებას ნუ-რავინ იფიქრებს. რამდენ რუსეთის ერთ ნაწილში გამეფებულია ჯალათი ლენინი, მანამდე დენიკინის მო-

დღის დღი

ამერიკაში შეიპყრეს 3500 ბოლშევიკი. ბოლშევიკები ყველა ფრონტებზე შეტევას აწარმოებენ. ბოლშევიკებმა ხარკოვი და სემიპალატინი აღიეს. რუმინიამ საზავო ხელშეკრულებას ხელი მოაწერა.

წერილები:

მეთაური: — რეკვიზიციები.

ბიკ. მუხურელი: — მზათ უნდა ვიყოთ.

სპობაზე ლაპარაკი შეუძლებელია. თუ რუსეთში არ გაჩნდა მესამე ძალა რომელიც უფრო მარცხნივ იწევს დენიკინზე და მარჯვნივ ლენინზე, დღევანდელი რეაქციონერების აღგვა შეუძლებელია.

დენიკინი თავისებური იდეის მატარებელი დენერალია. რუსეთში გლენსაც ბევრ იშვიათ და თავად საც, სწორედ ამიტომ არის რომ ეს ჯგუფი მუდამ იარსებებს რუსეთში, შეიძლება შეიარაღებული დღევანდელი ძალა-კი ჩამოშორდეს მას.

საბოლოოდ დენიკინის მოსპობაზე ლაპარაკი ჯერ ჯერობით ნაადრევია. თვით მახნოს რახმს ერთ დროს ოთხივე მხრიდან ებრძოდნენ, როცა ის ეკატერინოსლავში იყო გამეფებული, მაგრამ ვერ მოსპეს, თუმცა დენიკინმა ტერიტორია კი გამოაცვლეცია წინათ თუ დიდ ქალაქში იყო მახნო გამეფებული, ეხლა ბოლშევიკების ძველ ტერიტორიაზე დაფარს სულს.

შესაძლებელია ასეთივე ბედის ეწვიოს დენიკინსაც. ყოველ მხრივ მიზღვავებულმა ძალამ აღვილი მოსალოდნელია რომ მას ახალი ტერიტორია მიუჩინოს. ამ ტერიტორიის არჩევა თვით დენიკინის შტაბში გადაწყდება. მეფის დენერლები აუცილებლათ იქ გადახტებიან სადაც და ბალ ლობეს ნახავენ, და შესაძლებელი იქნება მათი გამაგრება.

საქართველო ცდა იქეთვე უნდა იყოს მიპყრობილი რომ ჩრდილოეთის ლობე მართლაც დაბალი არ შეიქნეს მეფის დენერლებისთვის, და ჩვენ და სამარცხვინოთ გამოკვეთულებმა ჩვენში არ პოვონ თავშესაფარი ბინა.

დღევანდელი ჩრდილოეთის საფრთხე დიდი საფრთხეა, და ჩვეულებრივი ძალებით მისი მოკერება შეუძლებელი გახდება. საქართველომ უნდა გააძლიეროს რეგულიარული ჯარების ორგანიზაციები სხელმწიფოებრივ შეარაღებულ ძალებს უნდა დაეყრდნოს, და მოკავშირეები უნდა იშვიათოს.

ნამეტურ ფრთხილი უნდა იყოს საქართველო მოკავშირეთა არჩევაში.

ჩვენ მოკავშირეთ ვერ იქნება ის ვინც ჩვენი მოუპოვებ მტერი იყო, და კიდევ რომ შემოიყვანონ ჩვენ კოალიციაში, ცხადია კრიზისის დროს გველაღატებს.

ჩვენ უნდა დაუკვირდეთ ყოველი ჩვენი მოკავშირის წახსულ მოქმედებას და კოალიციაში ისე შემოვიყვანოთ.

ვისაც სინდისი არ შესწევს თავისი სიტყვა შესარულოს, ვინც მეზობელ ერთან დადებულ პირობას მხოლოდ ქალაღებდ სტოკებს, ის ჩვენ მოკავშირეთ არ ვვინდა.

ჩვენ დღეიდან მზათ უნდა ვიყოთ მოსალოდნელი საფრთხის თავიდან ასაცდენათ.

ბიკ. მუხურელი.

პრესა.

პარიზის ოფიციალური „ტანი“ ერთ-ერთ წერილში ეხება კავკასიის რესპუბლიკებს, ახასიათებს რუსეთის ეხლანდელ მდგომარეობას და მთიელთა მისურაფებას. გაზეთი ამბობს:

„ჩვენი ვაქრობისათვის განსაკუთრებულ ინტერესს წარმოადგენს ჩრდილო კავკასია, სადაც ამ ეამდ უცხო სახელმწიფოებს ჯერ არა აქვთ გავლენა და სადაც მრავალი სურსათი და ნავთუთი ნაწარმოებია დაგროვილი. სოციალურად ეს მხარე სრულიად სანდობა, მთიელი მშვიდობის მოყვარე და მეტროლი ხალხია. გარდა ამისა ისინი ნაყოფიერ მიწისმფლობელები არიან და ამიტომ ეგჯავრება ყოველგვარი უწყისობა და არეულობა თავის მხარეში. ამით აიხსნება, რომ ისინი ბუნებრივად მტრები არიან ქაოტურ კომუნალიზმისა...“

სამწუხაროა, რომ დენიკინსა და კავკასიელთა შორის შუღლი იჩინა თავი. ეს გენერალი არ ინდობდა მათ თავმოყვარეობას და მისი უკიდურესი ცენტრალისტობით შეშინებულ ხალხს ეშინიათ ძველი, მეფე რეჟიმის დაბრუნებისა. მაგრამ არც ამ ნიადაგზე მომხდარ კონფლიქტის დროსა და არც დამოკიდებლობის დეკლარაციის გამოცხადების დროს ამ ხალხს არ გამოუჩენია რუსეთისადმი მტრობა. კავკასიის ხალხს სურს თავისი და მოუკიდებლობა შეინარჩუნოს რუსეთის ბედის გამორკვევამდე და მას არა სურს აპყვეს შემთხვევებს. მას არა სურს არც ბოლშევიკური ანარქია და არც აბსოლიუტური ცენტრალიზმი. მაგრამ თუ გარდა იქმნება ახალი თავისუფალი რუსეთი და ყველა ხალხს ფართო ავტონომიის მისცემს, მთიელიც თავის სურვილით შევლენ მის შემადგენლობაში. ამ პიპოტების განხორციელებამდე კი სასურველი იყო, რომ აღარ განმეორდეს დენიკინის გაუგებრობანი. ჩრდილო კავკასიაში მყოფ მოკავშირეთა წარმომადგენლობას შეუძლიან უმაღლესი მშვიდობიანობის დამყარება ამ მხარეში. გაზეთს საქობოდ მიანჩია მთაში გაიკვანოს საფრანგეთის სავაქრო წარმომადგენლობა, როგორც ინგლისი მოიქცებაქოში. „ტანი“ ასე ათავებს: ეს „ნაბიჯი არა მარტო ჩვენსა და მთიელთათვის არის სასურველი, სახით, თითქოს მიშქონდეთ იგი ტუარამედ სასარგებლო სამსახურს

გაუწვედა თვით დენიკინსაც, რადგან იგი უნდა სარგებლობდეს მშვიდობიან და მეგობრულ განწყობილებით იმ ხალხთან, საიდანაც იგი თვალსაჩინო სურსათსა და ხელსაწყოს იღებს.“

დანიის ბრძანება ამიერკავკასიის გლობალისტების

ეკატერინოდარის გაზეთებში გამოქვეყნებულია შემდეგი ბრძანება. სამხრეთ რუსეთის შეიარაღებულ ძალთა მთავარსარდლობის ბრძანება. (საერთო მმართველობისადმი). № 171.

ქ. როსტოვი. გიორგობისთვის 19. 1919წ.

ჩემს ცნობამდე მოვიდა, რომ ცალკე პირები, საკუთარ მოგებისათვის, მიუხედავად არა ერთგულის გამოცხადებულ ჩემს განკარგულებებზე ამიერკავკასიაში საქონლის შეტანის აღკრძალვის შესახებ, არღვევენ ჩემს მოთხოვნილებებს, და ცრუ ვხებით, სარგებლობენ რა ათასწიარ ხერხებით, შეაქვო სურსათი საქართველოსა და აზერბაიჯანისთვის. ამის გამო ენკენისთვის 21 ს ჩემთან არსებულ საგანგებო თათბირის თავმჯდომარეს მივე ჩვენებანი იმ აზრის, რათა ჩემს განკარგულებაში მყოფ ადგილებიდან სურსათის გაზიდვა ხდებოდეს უკიდურეს შემთხვევაში და მხოლოდ საგანგებო თათბირის თავმჯდომარის ნებართვით.

ამის გამო ენკენისთვის 30-ს საზღვაო მმართველობას მე ვუბრძანე:

- 1. აღკრძალოს კომერციულ გემებს შესვლა ქართველთა მიერ დაკერილ სანაპიროებში.
2. აღკრძალულ იქმნას რუსეთის კომერციულ გემების სურსათის შეტანა ბათუმსა და შავი ზღვის უცხოთა პორტებში, თუ მათ სათანადო ნებართვა არ ექნებათ.
3. შავი ზღვის ფლოტის ამირბარს ებრძანოს გასცეს განკარგულება განხორცილოს რუსეთის კომერციული გემები, შეამოწმოს მათი ტვირთის დანიშნულება.
4. რუსეთის კომერციული გემები, შენიშნულები ამ კანონის დარღვევაში, წარიგზავნოს სამსეღრო პორტებში, როგორც გემებისა ისე ტვირთის საკონფისკაციოდ.
ამასთან არ ძალშიძს დაუშვა რათა თვითნებით შექმნილი საქართველო და აზერბაიჯანი, ესრედ მტრულად განწყობილი რუსეთისადმი და შექმნილი რუსეთის ინტერესების საპროდ, იღებდნენ სურსათს ბოლშევიკებისგან განსაჯისუფლებულ დამშეულ რუსეთის ადგილებიდან.
ამისთვის ვუბრძანებ გემთა პატრონებს და შვიკერებს, ყოველი დამაშავე აღკრძალულ საქონლის გაღაზიდვაში, გადაცეს სველეს სასამართლოს როგორც სახელმწიფო მოალაღატე.
ამასთან ერთდ ეუდებ რა მხედველობაში, რომ აზერბაიჯანსა და საქართველოში ჰშიდავენ ტვირთს იმ სახით, თითქოს მიშქონდეთ იგი ტუარამედ სასარგებლო სამსახურს აპსეში, აღღერსა თუ ამიერკავკასიის შავი ზღვის სანაპიროებში პორტებში, დაეანებით მოკავშირეთა ამ პორტებში განწყობილ მოკავშირეთა ამ მშვიდობიან და მეგობრულ განწყობილებით იმ ხალხთან, საიდანაც იგი თვალსაჩინო სურსათსა და მხოლოდ ხელსაწყოს იღებს, რომ რუმუნდება ნებართვის მიძცეში, რომ მათი ტვირთი მიდის იმ დანიშნულებით და ან მართლა იქ არის მათი ტვირთი გამზადებული წამოსაღებად.
რაც შეეხება საზღვარ გარედ ყოველწიარ ტვირთის გაზიდვას, ამისთვის საქობა ნებართვა საგანგებო თათბირის თავმჯდომარისაგან, ან თავდაცვითი კომისიის თავმჯდომარისგან, ანუ ვაქრობა მრეწველობის მმართველობის უფროსისაგან საკუთრების მიხედვით ტვირთის გაზიდვის შესაძლებლობაზე წინასწარ თათბირის შემდეგ საექსპორტო კომისიაში, რომელიც დაუქმნებულია ვაქრობა-მრეწველობის მმართველობისათან.
ეუბნებ თვალყურის დაქერს ამ ბრძანების სწორედ და დაუყონებლივ შესრულებას.

ნამდვილად ხელს აწერს: გენ. ლეიტ. დენიკინი. (ივ.)

ახალი ამბავი. ქუთაისი.

ლეიტია. სამშაბათს 16 დეკემბერს ბ. კ. კაპანელი წმ. ნინოს სასწავლებლის დარბაზში წაიკითხეს საჯარო ლექციას „სული და მატერია“.
* ხონის რკინის გზის საბჭოს პირველი კრება დანიშნული იყო გუშინ საღამოს 6 საათზედ ერობის ბინაზე დღიურ წესრიგში იყო შემდეგი საკითხები:

- 1. გამგეობის თავმჯდომარის და წევრების არჩენები.
2. გამგეობის წევრების ჯამაგირების განსაზღვრა.
და მიმდინარე საკითხები.
* სურსათის საკითხი. შაბ. ის 13 დეკემბერს დანიშნული ქალაქის საბჭოს სხდომა სურსათის საკითხთან გამოსარკვევად, სხვა დროისათვის გადაიდო. ამ საკითხთან დაკავშირებული საკმეების გამო კახეთიდან გამოწვეული არის ქალაქის გამგეობის სასურსათო განყოფილების გამგე ბ. ნ. საყვარელიძე.

* მიწის გადასახადი სოფლად. საერობო წვრილი ერთეულების გამგეობებმა მიწის გადასახადები სოფლად უკვე დასწერეს.

* სამეურნეო სკოლა. ქუთაისის სამეურნეო სკოლა 1920 წლის იანვრიდან გადაკეთებულ იქნება სამეურნეო საშუალო სასწავლებლათ.

* თანამდებობის თავის დნებება. თბილისიდან ვ. სანებლიძისაგან დებეში მოვიდა, რომ იგი თავს ანებებს, როგორც ქალაქის საბჭოს თავმჯდომარეობას, ისე ერობის თავმჯდომარის ამხანაგის მოვალეობას და სოც. დემოკრატიული ფრაქციიდან გადის.

* თეატრა. ხუთშაბათს, 18 დეკემბერს ქალაქის თეატრში დრამატიული დასის მიერ წარმოდგენილი იქნება ნ. შიუკაშვილის ორიგინალური პიესა „მეგობრობა“.

* გვარდიისათვის. ქუთ. მომხმარებელმა ამხანაგობამ „კოოპერაცია“

ღრმად დამწუხრებულნი ეკატერინა ივანეს ასული ნაზაროვისა ძმები ანდრია ისაკი და რიმსიმე მექსისა და ცოლისძმები მიხეილ, თომა, ანტონი, იაკიმე ივანეს ძენი სტეფანოვები, ცოლისდა სოფია კარსელიანისა, გულითადის მწუხარებით აუწყებენ ნათესავთ და ნაცნობთ რომ ხანგრძლივი ავადმყოფობის შემდეგ გარდაიცვალა

სერგო სიმონის ძე ნაზაროვი.

გამოსვენების, დღე დანიშნულია. 17 ამა დეკემბერს დღით ოთხშაბათს. ნაშუადღევს 2 1/2 საათზე, თბილისის ქუჩაზე. საკუთარი სახლი. დაკრძალვა მოხდება საჩირჩხისის სასაფლაოზე. პანაშვიდი ყოველ დღეს 4 საათზედ.

დიდებობის სასარგებლოდ 12 დღის აღსანიშნავად გადასდო 2000 თრ.

საყვედური. მთავრობის თავმჯდომარე თბილისის მილიციის უფროს ვ. სულაქველიძეს საყვედური უტყობდა 12 დეკემბერს ქალაქის ცენტრში წესრიგის დაუცველობის გამო.

ქუთაისის ვაჭარ-მრეწველთა შტო. 14 დეკემბერს, ქუთაისის საბრუნო ნდობის საზოგადოების შეხვედრა ქუთაისის ვაჭარ-მრეწველთა საერთო კრება ვაჭრობა-მრეწველობის შინაურ და გარეშეკრებების შესახებ.

საგამომძიებლო პუნქტი. ეროვნულ-დემოკრატიული პარტიის მიერ დაარსებული პუნქტი, რომელიც დაკრძალვის საზოგადოების სახელით გახსნილ იქნეს საგამომძიებლო პუნქტი

სანოვანე ქუთაისის ბაზარზე. ქუთაისის ბაზარზე ფუთი სილინის ფქვილი ფასობდა 220 მანეთს, სიმინდი კი 19—20 თუმანად.

ეროვნულ-დემოკრატიული პარტიის სამაზრო კომიტეტის შემადგენლობა.

4 დეკემბერს საერთო კრებამ, რომელიც მოხდა საზოგადო საკრებო დარბაზში, აირჩია ახალი სამაზრო კომიტეტი. კომიტეტში შედიან: ალ. თორაძე, ვასილ ტრიფონ ჯაფარიძე, ივ. ზინკაძე, ალ. ჯაფარიძე, გრ. დანიანი, ვ. რუხაძე, კ. ლომთაძე, ბუღაძე, ბიკ. აბესაძე, სიმონ ბელი, სამსონ ყიფიანი, ვ. ჯაფარიძე, გრ. აბაკელია, კ. კაპანელი. კანდიდატებათ არჩეული არიან: გრ. ბახტაძე, ნოე გამრეკლიძე, ფალოვანი ვიშვილი, ზაქ. მაჭავარიანი.

არჩევნი კომისია. ეროვნულ-დემოკრატიული პარტიის ქუთაისის სამაზრო კომიტეტის სარევიზიო კომისიაში არჩეული არიან: იულიონ ჯაფარიძე, ვარლამ ჭილაძე და ნ. ახლიანი. მათ კანდიდატებათ: პ. ბაძე და ივ. პურადაშვილი.

გზავნი ქვეყნის რედაქციაში. რედაქციაში ეროვნულ-დემოკრატიული პარტიის ახლად არჩეულ ქუთაისის სამაზრო კომიტეტის კრება შედგა პრეზიდიუმი და განსახილდა სხვა და სხვა საორგანიზაციო საკითხები.

დაგზავნი კომიტეტის კრება. ოთხშაბათს საღამოს ხუთ სა-

ათზე გაზ. „ჩვენი ქვეყნის“ რედაქციაში დანიშნულია დასავლეთ საქართველოს ეროვნულ-დემოკრატიული პარტიის ახლადარჩეულთა კომიტეტის კრება. დასწრება წევრებისთვის მეტაა საქირაა.

ეროვნულ-დემოკრატიული პარტიის სამაზრო კომიტეტი.

კვირას, 14 დეკემბერს, ქუთაისის საზოგადო საკრებო დარბაზში შედგა საქართველოს ეროვნულ-დემოკრატიული პარტიის საზოგადო კრება.

ასარჩევნი იყო სამაზრო კომიტეტი.

კრება გახსნა საგუბერნიო კომიტეტის თავმჯდომარე ბ. ალ. თორაძემ, რომელმაც კრებას წინადადება მისცა აერჩიათ კრების თავმჯდომარე და მდივანი.

თავმჯდომარეთ არჩეულ იქნა ბ. გრ. დანიანი, მდივანთ კი ნიკ. ასათიანი.

კრების პრეზიდიუმის არჩევის შემდეგ-პირველ მოხსენებას აკეთებს საგუბერნიო კომიტეტის თავმჯდომარე ბ. ალ. თორაძე. იგი ეხება საგუბერნიო კომიტეტის ისტორიას, მის მოქმედებას ორი წლის განმავლობაში და დასკვნის, რომ თანახმად პარტიული წესდებისა უნდა გაუქმებულ იქნეს საგუბერნიო კომიტეტი, მის ნაცვლად ამ კრების მიერ არჩეულ იქნეს საქალაქო კომიტეტი, რომელიც შევსებული იქნება მაზრის ორგანიზაციების წარმომადგენლებისაგან და ამ რიგად დღეიდან ეს კომიტეტი იქნება: ქუთაისის სამაზრო კომიტეტი.

შეორე მოხსენება გახდა „ჩვენი ქვეყნის“ შესახებ გააკეთა ბ. ვასილ წერეთელმა. მან დაწვრილებით აღწერს თუ როგორ ტაქტიკას ადგა გახეთი, რა ხასიათის წერილები იბეჭდებოდა და როგორ კრიტიკას ეწეოდა როგორც მთავრობის, ისე მთავრობის მიერ გამოცემული კანონების და მართველი პარტიის წინააღმდეგ.

მესამე მოხსენება, ჩვენი პარტიის მუნიციპალური მოღვაწეობის შესახებ განსაკუთრებით ქალაქის თვითმართველობაში, გააკეთა ბ. ალ. ჯაფარიძემ.

მოხსენებების შემდეგ გაიმართა საგუბერნიო კომიტეტის მოქმედების და მუშაობის შესახებ კამათი, რომელშიდაც მონაწილეობა მიიღო ფართე საზოგადოებამ. კამათის დასრულების შემდეგ ახ-

ლი კომიტეტის კანდიდატების დასახელებლად კრება 5 წუთით შეწყდა.

კრების განახლების შემდეგ წაკითხულ იქნა კანდიდატთა სია, რაც საზოგადო კრებამ დადასტურა.

კომიტეტის წევრებათ არჩეულ იქნენ: — ალ. თორაძე, ვას. წერეთელი, ტრ. ჯაფარიძე, ივ. გაჩეჩილაძე, ალ. ჯაფარიძე, გრ. დანიანი, ივ. რუხაძე, კონსტ. ლომთაძე, აკ. აბულაძე, ბიკ. აბესაძე, სიმ. ოცხელი, სამს. ყიფიანი, ვ. ჯაფარიძე, გრ. აბაკელია, და კონსტ. ჭანტურაია, მათ კანდიდატებათ: სერგო ბახტაძე, ნოე გამრეკლიძე, ვას. ფალოვანი-ვილი და ზაქარია მაჭავარიანი.

სარევიზიო კომისიაში აირჩიეს: იულიონ ჭყაძე, ვარლამ ჭილაძე და ნ. აბელედიანი, კანდიდატებათ კი პ. უზნაძე და ივ. პურადაშვილი. არჩევნების შემდეგ კრება დაიხურა ნაშუადღევს 4 საათზე.

ბოლშევიკების მოწოდება.

გაზ. „ტრუდ. ზამია“ იუწყება, რომ მას მიუღია მეტეხის ციხეში დამწყვდეულ ბოლშევიკებისაგან შემდგენი შინაარსის წერილი:

„ძვირფასო ძმებო და ამხანაგებო! თქვენ იცით, რომ სრულიად საქართველოში, ღვინობისთუიდან დღემდე სისტემატიურად ხდება გლეხთა აჯანყებები, რომელთაც თანდათან სტიქიური ხასიათი მიიღო მთავრობის წინააღმდეგ. ბურჟუაზიის ლაქები, — მენშევიკები და დაქირავებული, — ძმათა მკვლელი სახალხო გვარდიელები, სასტიკი ზოპებით აწყენარებენ აჯანყებულ გლეხებს. მთავრობის ცნობებში ქრისტეშ. 28-დან, ეს მოძრაობა განმარტებულია, როგორც სისხლის სამართლის დამნაშავეთა ამბოხი, როგორც წვრილ ქურდ ბაცატთა და ყაჩაღთა ბუნტი დასხვა, რომელთანაც მცხოვრებლებს საერთო არაფერი აქვთ“.

შემდეგ წერილში საქართველოს მთავრობა დახასიათებულია როგორც „სოციალიზმის მოღალატე“ და მოყვანილია ამა წლის ივლისისა და ღვინობისთვის აჯანყების ისტორია; წერილის ავტორები საქართველოს მთავრობის ცნობას, და მის მიერ, აჯანყების განმარტებას სიცრულედ სთვლიან და ამტკიცებენ რომ „აჯან-

ყების დროშა საქართველოს მთავრობის წინააღმდეგ ააფრიალეს მხოლოდ ერთადერთ ქვეშევრდომს, სტეპანოვმა მხავერდოვებისაგან შემდგომი ხალხის გასანთავისუფლებლად“.

„ჩვენ ხელთა არი ციფრების ფაქტები, რომელიც შეეხება მეტეხის ციხეში დატუსაღებულითა რაოდენობასა და შემადგენლობას: 61 — გლეხი, 50 — მუშა, 30 — ჯარისკაცი, 24 — რკინის-გზის მოსამსახურე, 19 — პროფესიონალურ კავშირში მოპყშავენი, 10 მასწავლებელი, 10 ინტელიგენტი, 4 ფერშალი.“

არც ერთ დატუსაღებულთაგანს არ უდგენენ სისხლის სამართლის ხასიათის დანაშაულის ბრალდებებს.

რაც შეეხება ჩამოსულსა და უცხო ელემენტებს, მათ შესახებაც შემდგენი სურათს ვხედავთ: 161 — საქართველოს ქვეშევრდომი ქართველი, 22 — რუსი, 16 — სომეხი, და 1 — ოსი, სულ 200. საქართველოს არა ქვეშევრდომი სულ 8 კაცი. ასეთივე სურათს ვხედავთ საქართველოს რესპუბლიკის სხვა ციხეებშიც იმ განსხვავებით, რომ მათში უცხო და ჩამოსული ელემენტები სულ არ ურევია; ყველა ციხეში დამწყვდეულია 1000 კაცი. არც დახვრეტილთა სიაში მოიპოვება უცხო სახელმწიფოს ქვეშევრდომნი“.

წერილის ავტორები აგვიწერენ საქართველოს გლეხებისა და მუშების საშინელ მდგომარეობას, და გამოთქვამენ სურვილს რომ უფრო საშინელი ზომებითაც კი ვერ ჩაქოლავენ შიმშილითა და ტანჯვით დაჩაგრულ მშრომელ მასას. წერილი ასეთ მოწოდებით თავდება: „მოულოდნელ მოვლენით შევიწროებულნი, მშრომელი მასის წინააღმდეგ საქართველოს მთავრობის მიერ მიღებული საშინელი ზომებით ღრმად აღშფოთებული, — მეტეხის ციხეში დამწყვდეული პოლიტიკური დამნაშავენი მოუწოდებს ბაქოს პროლეტარიატსა და აზერბაიჯანის გლეხობას, აღიშაღლოს თავისი ძლიერი პროტესტის ხმა, საქართველოს მთავრობისაგან მშრომელი მასის დახოცვის გამო „ანარქიასთან“ ბრძოლის სახელით, რომ ამით ყველა ქვეყნის პროლეტარიატმა გაიგოს საქართველოს მინისტრების სამარცხვინო სახელწოდება“.

რა დავარქვით?

(ბ. მელქისედეკ ხელიძის — საქართველოს შედარებითი გეოგრაფიის შესახებ).

ამ წერილს ვიწყებთ არა იმიტომ რომ ხსენებულ „თხზულებას“ კრიტიკულათ შევეხოთ. იგი ამ მხრივ ვასარჩევით არ არის. მართლაც რა ინტერესს უნდა წარმოადგენდეს ისეთი ნაწარმოები, რომელიც ასეთ მარგალიტებს შეიცავს: „ფოცხოვის წყალი — ფარანის ტბისგან გამომდინარეობს ან და მალაისტომი გაუმდინარი ტბაა?“ ჩვენ არც კალამს ავიღებდით ხელში, რომ წიგნში არ გამოქვეყნებულიყო ის შეუსაბამო საქციელი ავტორისა, რომელიც საუბერლოთ ჩვენში ბევრ, ბეტადრე სახელმძღვანელოების მწერლებს, ემჩნევათ.

წიგნში სხვანაირ „რიგზე“ დალაგებული მასალები ვიღრე ეს განსვენებულ იაკობ გოგებაშვილის „ბუნების კარი“-ს სამშობლოს შესწავლაშია, მაგრამ ამ უკანასკნელიდან ბ. მ. ხელიძეს თითქმის მთელი ფურცლები უცვლელათ ამოულია და თავისად გაუსაღებია. ამიტანა შემოხვევა მხოლოდ ჩვენშია შესაძლებელი და საესებით დამანახიარებელია ქართული „განათლებლისა“. ჩვენ გვგონია, რომ ქართველი მკითხველი საზოგადოება მეტადრე მასწავლებლობა თავის სამართლიან მსჯავრს დასდებს ამგვარ

„მწერალს“ და ამასთანავე ეს წერილი ალბად ბევრს სპეკულიაციით გატაცებულ სახელმძღვანელოების „ავტორებს“ გააფრთხილებს.

შემდეგი ამონაწერები მოგვყავს, რომ ცხადყოფს როგორ სარგებლობს ბ. ხელიძე ი. გოგებაშვილის ნაწერებით, და მკითხველმა გადასწყვიტოს ვინ არის წიგნის ავტორი?

იაკობ გოგებაშვილი-ბუნების კარი მელქისედეკ ხელიძე საქართველოს განყ. მესამე-სამშობლოს შესწავლა.

1-თავი საქართველოს ბუნება. გ. 434.

დედამიწის ზურგზე ძნელათ მოიპოვება იმისთანა ქვეყანა რომ სიმშვენიერით საქართველოს სჯობდეს, ბევრს ქვეყანას უჭირავს სრულიად სწორე და ვაკე ადგილი, რომელიც თავის ერთფეროვნებით კაცს გულს უწვრილებს და სადაც დაბალი სერიც კი, მცენარეობით შემოსილი, ადამიანის თვალს არ ასიამოვნებს. ზოგი ქვეყანა მოფენილია ტიტველა კლდეებით, სადაც ამწვანებული მინდორი იშვიათი სანახავია. ჩვენი სამშობლო ქვეყანა მოშორებულია ამ ორსავე უკიდურესობას. საქართველოს ბუნება ძალიან მდიდარია და შემკული სხვა და სხვა სურათებითა. აქ კაცი ჰხედავს ვცელს ვაკეს, რომელიც სხვადასხვა მოსავლით საამურად დაფენილია; იქ თვალს წარმოუდგება მთები, შემოსილი მრავალ გვარი ხეებითა, აქ მწვანეთ ბიბინებს ტყეებს შუა გაგძელებული ველი; იქ თვალს იტაცებს მთებს შუა ვიწრო ხეობა, სავესე ბევნაირი ხეხილითა და მცხოვრებლებით.

3. შედარება. გ. 434.

ჰავა საქართველოში ერთნაირი არ არის, ამის მიზეზი შავი ზღვის სიახლოვეა. ზღვიდან დასავლეთის ქარს ღრუბელი უხვად მოაქვს. წვიმა ხშირად მოდის აქა და აჩენს მრავალ მდინარეებსა და ქაობებს. ქაობების სინოტიე ძლიერ მავნებელს ციებ-ცხელებას ჰბადავს, მეტადრე შავი ზღვის პირად და ხალხს ბევრს აზარალებს. აღმოსავლეთი საქართველო, ანუ ქართლ-კახეთი, შავს ზღვაზე დაშორებულია და ამის გამო უფრო იშვიათად მოდის წვიმა და აქაური ჰაერი უფრო ხმელი და სალია. ამას გარდა, იქით მხარეზე უფრო ზომიერი ჰავაა, ვიდრე აქეთაში. ამის მიზეზი შავი ზღვაა. როგორც უკვე ვიცით, ზამთარში ზღვა და ზღვის ჰაერი ხმელეთზე და ხმელეთის ჰაერი უფრო გრილია. ამიტომ შავი ზღვის სითბო იმერეთის მხარეს ზამთარში სიცივეს უმცირებს, ზაფხულში კი წყლის სიგრილე სიცივეს წყლის სიგრილე სიცივეს უწვრილებს და უზომიერებს. აქეთ საქართველოზე შავი ზღვის სიშორის გამო ამისთანა ზედმოქმედება არა აქვს.

ამისთვის ზამთარში სურამის მთის აქეთ უფრო ცხელა, ვიდრე იქით. შავი ზღვის პირს მდებარე ქალაქებში მთელ ზამთარში ზოგჯერ ყვავილები ყვავის და ხან ქრისტეს შობის თვეში ჭება ქუხილი იშვის, ჩვენში კი ამ დროს თოვლი სძევს. . . . ამ ჰავის განსხვავების მიზეზი მართო შავი ზღვა არ არის, სურამის მთასაც დიდი გავლენა აქვს. ეს მთა იქერს დასავლეთიდან მომავალ ღრუბლებს. აგროვეს იმათ იმერეთის მხარეში და ნაკლებათ უშვებს

ნაკლებად უშვებს აქეთკენ. აგრეთვე ელოდება იგი ზამთრობით იმერეთის თბილს ჰაერსა და ქართლისას ცივსა. სურამის მთა რომ არ ყოფილიყო, ეს განსხვავება ჰავისა ბევრად ნაკლები იქნებოდა, რადგანაც მაშინ თავსუვლათ იდენდა ჰაერი აქეთ-იქედან და ჰავას გაათანასწორებდა.

თეატრი და ხელოვნება.

შაბათი 13 დეკემბერი.

„ბურუსი“, პიესა 3 მოქმ.

ქალაქის თეატრში შაბათს წარმოდგენილ იქნა ქანტურიშვილის 3 მოქმედებიანი პიესა „ბურუსი“.

შინაარსი მეტათ საგულისხმოა.

ერთ-ერთ ვეჟილს დათას, რომელსაც ფრიალ სიმპატიური და სინიღით აღსავსე ცოლი ყავს, შეუყვარდება მის ოჯახში მცხოვრები, და მისივე სოფლის (მოქმედება ქალაქში სწარმოებს) „აღმასხანის გოგო“ ბაბო. ბაბოც მეტათ სიმპატიურია. ის სწავლობს ზუსიკას დათას სახლში და არავითარი დაფარული ახრი დათაზე მას არა აქვს, დათას ის როგორც მეკიდრ ძმას ისე უყურებს, სამაგიეროთ ბაბოს შეუყვარდება დათას ძმა ნესტორი. ამ ნიადაგზე ხშირათ მოსდის უსიამოვნება დათასა და ნესტორს.

თეკლე კარგა ხანია თვალ-ყურს ადევნებს ქმრის დათას ტრადი-კომედის; ის ეკვიანობს, მაგრამ მეტისმეტი სულგრძელობით თავს იქამდე იკავებს, რამდე ერთ დღეს არ მოასწრებს დათას, როცა მას კლანჭებში ყავს გამოხვეული ბაბო და მის ტუჩებს ეწაფება. ბაბო კი მთელი ძალღონით წინააღმდეგობას უწევს. აქედან იწყება უკვე ფარდა-ახლილი ბრძოლა ცოლ-ქმართ შორის. ბაბოს მამა სოფლიდან გზავნის პლატონს, დათას მამას, რომ ბაბო შინ მიგვაროს. ამ აზრს წინააღმდეგობას უწევს ყველანი, თვით თეკლეც. მაგრამ პეტრეს დათინებით მოახვიო, ბაბოს წასვლა საბოლოოთ სწყდება.

დათა დიდი გრძნობის ადამიანია, მას ერთი მხრით ქენჯნის სინიღის ცოლს რომ დალატობს, თან სწუხს ბაბოც რომ მიდის. თეკლემ გადასწყვიტა შური იძიოს და დათას ტანჯვები გააასკეცოს.

მაგრამ თავის უმანკობას, სინიღის, შურის საძიებლათ ხომ ვერ შელახავს?

თეკლე ატყუებს დათას, რომ მას კოტე უყვარს. აქ დათას ტანჯვა ორკედდება. დათასა და კოტეს შორის უთანხმოება არის. თეკლემ განუცხადა დათას რომ ის შორდება სამუდამოთ მას, და ახალ ცხოვრებას იწყებს, დათა იტანჯვის მით უფრო რომ მას გონია თეკლე კოტეს მიყვება საყვარლათ.

ნესტორმაც გადასწყვიტა დათას სახლი დაეტოვებია.

ყველანი ერთათ არიან, პლატონიც მათთან არის. ეს ის დროა, როცა დათას სამუდამოთ უნდა გამოეთხოვონ. დათა აცხადებს რომ მას თეკლეს სტოვებს, და კოტესთან მი-

აღმოსავლეთ-საქართველოსკენ, აგრეთვე იგი ზამთრობით არ უშვებს საქართველოსკენ. ბევრს ქვეყანას უჭირავს სრულიად სწორე და ვაკე ადგილი, რომელიც თავის ერთფეროვნებით კაცს გულს უწვრილებს და სადაც დაბალი სერიც კი, მცენარეობით შემოსილი, ადამიანის თვალს არ ასიამოვნებს. ზოგი ქვეყანა მოფენილია ტიტველა კლდეებით, სადაც ამწვანებული მინდორი იშვიათი სანახავია. ჩვენი სამშობლო ქვეყანა მოშორებულია ამ ორსავე უკიდურესობას. საქართველოს ბუნება ძალიან მდიდარია და შემკული სხვა და სხვა სურათებითა. აქ კაცი ჰხედავს ვცელს ვაკეს, რომელიც სხვადასხვა მოსავლით საამურად დაფენილია; იქ თვალს წარმოუდგება მთები, შემოსილი მრავალ გვარი ხეებითა, აქ მწვანეთ ბიბინებს ტყეებს შუა გაგძელებული ველი; იქ თვალს იტაცებს მთებს შუა ვიწრო ხეობა, სავესე ბევნაირი ხეხილითა და მცხოვრებლებით.

-6-ე.

დის. ეს სიტყვები აღშფოთებას ვევენ პლატონში. ყველანი სტუმრები დათას გარდა ბაბოსა, რომელსაც გამოურკვეველ მდგომარეობაში ვარდა, რაკი გაიგო რომ დათას ველმზრივ გაუბედურების უმთავრესი მიზეზთაგანი ის იყო.

გაუბედურებული დათა თავს ლავს...

ასეთია „ბურუსის“ შინაარსი. შესრულების მხრივ პიესა უნდა იყოს. საზოგადოების მეტ ყურადღებას იპყრობდენ ხარდალიშვილი, თა) ც. ამირეჯიბი (თეკლე) და არაბიძე (პლატონი).

ხარდალიშვილის სულისკვეთე ჩვენ წინა შენიშვნებით საქართველოში საზოგადოებას. და მხოლოდ იმას ვიტყვი, რომ დალიშვილს მძიმე შესასრულებლობები უფრო უხდება, ვიდრე ორე ხარისხოვანი. საზოგადოებაში მამლეტში და შილერის ყაჩაღ უფრო დააფასებს, ვიდრე მეორე რისხოვან პიესებში.

ცოცა ამირეჯიბის მსახიობური ქი ჩვენ ჯერ არ გავიცნოთ საზოგადოებისთვის, რაც ჩვენ დანაშაულები მივიჩნიეთ. ერთის შეხედვით ამჯიბის ქალი სცენაზე ციმაკურ ქალს მოგაგონებს. მაგრამ როგორკვევა ამირეჯიბის ქალი გატებით უფრო გრძნობიერია და ლოცვებული.

ხშირათ გამოდის სცენაზე ციმაკურეჯიბი მძიმე როლებში, და თარსად ხაზი არ გავიცნავს მისი წარმტაცი მსახიობური გრძნობის ნიჭისთვის, მაგრამ ნაკლებად ბაც არსად არ გვათქვამს მისი.

დღეს ირკვევა, რომ საცა და მძიმე და გრძნობის გამომეტების პიროვნება არის. პიესაში რომ, იქ ცოცა ამირეჯიბი პირ ხარისხოვანი მსახიობის გვირგვინი იღვამს.

უნაკლო იყო აგრეთვე არაბიძე. ეს მსახიობი შემძლეა სტრავენდა-კომედიათ აქციოს. დამანსაც რომ სობოდეს იარაღი ყურებელს ერთი წუთით მაინც ამხიარულებს.

როცა ჩვენ ვამბობთ ტრადიკომედიათ აქცევსტო, ეს ნაკლებ გვეგონოსთ მისი, არა ეს მხოლოდის მთქველია, რომ საცა სალიო იყოს რამე, იქ ვასო მიიწვევს კარგი იყო ამ საღამოს და ძეც ბაბოს როლში.

„ბურუსის“ შემდეგ წარმოდ იყო ერთ მოქმედებიანი კომედი მარჯვებულებს არ სჯიან“, სასძიის მიკის როლს იმედაშვილი ასრუდა. იმედაშვილი უფრო ტრადვიდრე კომიკი, მაგრამ დასაწინ არ ყოფილა.